

פניני בית לוי

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח" יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

מאמר הרב

נערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ב

לרכישת הספר חייגו 058666447 | 058566447

תמיד יש תקווה

ל שנו רעיון נפלא בפרשת השבוע, שבה מספר על אדם הראשון וחוה בגן עדן. היה להם הכל, הם לא חסרו דבר, מלבד צווי ואזהרה מהקדוש ברוך הוא שמותר להם לאכול מכל מה שירצו, מכל הנטיעות והאילנות, חוץ מעץ אחד - עץ הדעת. כידוע דוקא מה שאסור על האדם, עליו יש תאוה וחשק ויצר הרע, ככתוב: "מים גובים ימתקו" (משלי ט, יז). מגיע הנחש, הוא השטן הוא היצר הרע, ומפתה את חוה. הוא אומר לה שלא תדאג ושלא יקרה לה דבר, ומשכנע אותה לנגוע בעץ. לאחר שעשתה כן ולא נזקקה, המשיך לפתות אותה עד שנפלה ואכלה מפרות העץ, ומשראטה שהטעם הוא טעם גן עדן, פתחה גם את בעלה שייאכל, ולאחר שעשה כן הבחינו שניהם שהם ערמים, ואז שמעו את "קול ה' אלקים מתהלך בגן לרוח היום, ויתחבא האדם ואשתו" (בראשית ג, ח). אדם התחבא מפני ה' אלקים בתוך הגן! צריך להעיר, וכי שייך להתחבא מפני הקדוש ברוך הוא? אלא הפשט הוא, שהאדם הראשון הרגיש שהוא מרחק מבורא עולם, כי החטא למעשה גורם שנפשו של אדם מתרחקת מידית מהקדוש ברוך הוא, והקדוש ברוך הוא קורא לאדם ואומר לו "איכה?" היית קרוב אלי יחד עד עתה, איפה אתה? מה קרה שהתרחקת? אבל עלינו לדעת שלאדם שחוטא יש תקווה, ומשמעו שידאי יש לו סכוי לחזור ולהיות במצב הקודם. אחרי שיתקן את החטא יזכה לחזור ולהתקרב לקדוש ברוך הוא. אך למעשה, לאחר שהאדם הראשון התרחק מהקדוש ברוך הוא, השטן נסה להוליכו שולל, באומרו שאין לו שום תקווה וסכוי, חבל על המאמץ וכדאי שישאר במצבו. כאשר הקדוש ברוך הוא שמע שהשטן גורם לאדם לכה יאוש, ואומר לו שאין לו סכוי להתקרב שוב לקדוש ברוך הוא, אמר הקדוש ברוך הוא - בראש ובראשונה אעניש את הנחש. אמנם גם האדם ואשתו נענשו, אבל העניש הגדול ביותר היה של הנחש, ומה היה ענישו? לאכל עפר. אומר הקדוש ברוך הוא לנחש - לך מעלי. אתה רצית להרחיק ממני את האדם? אני ארחיק אותך ממני, יש לך עפר בכל קצוות תבל שאותו תוכל לאכל בכל שעות היום, אתה לא צריך אותי ואני לא צריך אותך, וכך הנחש הסתלק ממחצתו של הקדוש ברוך הוא.

לעמדתו, ענישו של האדם הראשון היה "בזעת אפיק תאכל לחם" (שם, יט) - נגזר עליו לעמל קשה למחייתו. מה עושה אדם שעבד קשה ועשה הכל ובסוף היום אין לו מה לאכל? קורא לקדוש ברוך הוא ומבקש עזרתו, וזועק "תן לי מה לאכל!" הרי אין מי שיכול לעזור מלבד הקדוש ברוך הוא. אדם בעל דעת יודע שהפרנסה היא רק מידיו של בורא עולם, ואף אחד אחר לא יכול לעזור בכהוא זה ולהוסיף לאדם אפלו פרוטה אחת מעבר למה שהקדוש ברוך הוא קצב למחייתו. אם כן, כיצד יכול אדם להגיע לפרנסה, שיכול לכל הפחות להנות ולחיות ברוח? רק בעזרת הקדוש ברוך הוא שנותן לו, משפיע עליו וקוצב את מחייתו.

אבל אם חס ושלום אדם חושב שהפרנסה היא בזכותו, ממה שהוא עובד טורח ויגע, אומר לו הקדוש ברוך הוא: "אם אתה מסתדר לבד, לך לפרנסתך ונראה אותך מסתדר לבדך". ועל כך אומר שלמה המלך:

אחד משמותיו של היצר הרע הוא "אויב", "איבך" בראשי תבות הוא "אין יאוש בעולם כלל" - דע לך שאם אתה מתיאש, סימן שאתה נמצא עכשו במצודת האויב - הוא היצר הרע, והיאוש גורם הרבה יותר מהחטא. לכן התביעה על האדם היא אחרי העברה. בודקים אם הוא מתעורר ומנסה לקום, לשכח מהעבר ולהתחיל דף חדש, שיהיה סימן שהוא יודע להלחם ביצר הרע. אבל אם חס ושלום האדם נשאר בחטאו, זה הדבר הגרוע ביותר, היאוש - הוא נתקן סופי מהקדוש ברוך הוא.

הרבה יותר מהחטא היצר הרע, והיאוש גורם

"לא לחכמים לחם" (קהלת ט, יא). ומדוע? כי מי שחכם ובטוח שיצליח להסתדר לבד, וחושב "אם אעבוד קשה ואתמסר לעבודה ואשקיע, ודאי אסתדר". הקדוש ברוך הוא משאירו לבדו עד שלבסוף הוא נשאר ללא לחם. אדם צריך להפנים שהפרנסה שלו היא רק מבורא עולם, רק הוא יכול לעזור ולזון ולפרנס.

נמצא, שהקללה שהיתה לאדם היא בעצם ברכה. כאשר אדם היצרן מזונות נושא עיניו כלפי שמיא ומבקש מהקדוש ברוך הוא לחם לאכל ובגד ללבש, הוא מבין שבלי הקדוש ברוך הוא לא יכול להסתדר. כמובן שחייב לעשות השתדלות וללכת לעבד, וכמובן שגם ההשתדלות היא מבואר עולם, ככתוב: "ויברכך ה' אלקיך בכל אשר תעשה" (דברים טו, יח) - אדם צריך לעשות כמו שהתורה אומרת, אתה תעשה ומכך תהיה ברכה.

ללמדנו שדרכו של היצר הרע היא ליאש את האדם, לומר לו שאין לו סכוי, שאם עבר או פגם ואם חס ושלום מרד בקדוש ברוך הוא, הוא יכול לשכח מקרבת ה' ושאינו דרך חזרה. אחד משמותיו של היצר הרע הוא "אויב", "איבך" בראשי תבות הוא "אין יאוש בעולם כלל" - דע לך שאם אתה מתיאש, סימן שאתה נמצא עכשו במצודת האויב - הוא היצר הרע, והיאוש גורם הרבה יותר מהחטא. לכן התביעה על האדם היא אחרי העברה. בודקים אם הוא מתעורר ומנסה לקום, לשכח מהעבר ולהתחיל דף חדש, שיהיה סימן שהוא יודע להלחם ביצר הרע. אבל אם חס ושלום האדם נשאר בחטאו, זה הדבר הגרוע ביותר, היאוש - הוא נתקן סופי מהקדוש ברוך הוא.

כשאדם יודע לזהות את היצר הרע, היכן היצר מנסה לתפס ולהפיל אותו, לפחות יודע שהוא נמצא במלחמה ומי שנמצא בעת מלחמה - מנסה לתפס מה שיוכל. כך צריך אדם להרגיש כל ימי חייו, "אני במלחמה!" וכמו שבמלחמה פעם נופלים ופעם קמים, העקר בסוף הוא לצאת בחיים. אך נתן להשיג זאת רק אם מנסים לקום - חייבים לקום אחרי נפילה, הרי אף אחד לא ישאר בנפילה בשדה הקרב, תמיד צריך להתרומם ולעשות את מרב המאמצים, למסור נפש ולהרגיש שייצאים בשלום מהמלחמה. זהו למעשה יעוד האדם בחיים, לנסות ולחטף כמה שאפשר, לברח מהיצר הרע ולהזהר מעצותיו ומאחיותיו.

מספר על אדם שהיה לו קשי גדול בפרנסה. הוא נסע לטורקיה וחשב לפתח שם עסק. היה זה לפני שנים כשעוד לא היו טלפונים ואפן התקשרות ישירה, אלא מכתבים. לאחר כמה חודשים הוא שלח מכתב לבני משפחתו, ובו כתב שהמצב עדן קשה והוא מנסה להתפרנס. עבר חודש והוא שלח עוד מכתב, שכתב בו שהוא מצא עבודה כלשהי, מקוה שהיא תניב לפחות מעט פרות. לאחר חודש הוא שוב שלח מכתב ובו כתב שברוך ה' יש לו הצלחה מרבה. עובר חודש ושוב מכתב ובו הוא מפרט שיש לו הצלחה מסחררת, ויש באמתחתו הרבה כסף. אשתו קראה את המכתבים האחרונים והתעוררה. אבל עבר חודש והוא שלח עוד מכתב, והפעם תאר במכתב אסון

המשך

בעמוד 3 <<

ע"פ לוח "אור החיים" לפי זמני ירושלים

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
17:29	18:38	19:18

לע"נ יצחק שם טוב בן שרה ז"ל

לע"נ שאול חי בן מרים ז"ל

לע"נ ישראל בן חביבה ז"ל

לע"נ רחל בת שושנה ע"ה

לע"נ דוד בן השאנה ז"ל

נס ספר התורה

לא האמין למראה עיניו... המבטים של כולם היו בטרומה שהפכה להיות אושר, שמחה וצחוק גדול... מה קרה? החזן וכל הקהל מגלים לתדהמתם כי ספר התורה החדש לא מתחיל במילים: "בראשית ברא א-לוקים...", אלא מתחיל במילים: "את השמים ואת הארץ", כשיש ריווח של שני מילים ריקות בהתחלה.

כלומר, מתברר כעת שספר התורה הזה מעולם לא היה עדיין ספר תורה. הוא אפילו לא נחשב לספר תורה שנפסל, אלא הינו ספר תורה שלא סיימו לכתוב אותו, ונחשב כחומש לכל דבר. קולות של צהלה מילאו את בית - הכנסת... רבים מהמתפללים התרגשו ואף הזילו דמעה, בעוד כמה מהמתפללים רצו החוצה אל היהודי שנפל לו ספר התורה, היושב בודד ועצוב, וסיפרו לו: "נס! זה כלל לא ספר

מה מהמתפללים תפסו את ספרי התורה והחלו לרקוד עימם, כשכל הקהל מסביב משתתף לקולות הצהלה והשמחה. לפתע, אירע דבר נורא: אחד המתפללים שהחזיק ספר תורה שהיה חדש ונרכש באותה שנה, נתקל ברגלו של מתפלל אחר, ונפל ארצה, כשספר התורה נשמט מידו ונזרק ארצה בביזיון נורא. כל הקהל השתתק ונחרד לגודל המחזה הנורא. ספר התורה החדש נפל ארצה, ומה עוד שהדבר אירע ביום בו שמחים עם התורה - שומו שמיים!

לפי רבים מהפוסקים, כל הקהל שהיה במעמד נפילת ספר התורה ארצה מחוייב להתענות, עקב חומרת הדבר. ברגע אחד, קולות הצהלה והשמחה הפכו לצער ותוגה. הריקודים הופסקו, חיש מהרה הורם מהארץ אותו יהודי וספר התורה ששכב ארצה לידו. האדם שהפיל את ספר התורה ארצה, החוויר כולו ונעשה אדום. הוא לא האמין שבגינו אירע דבר כזה נורא - ספר תורה הנופל ארצה ומחייב את כולם לצום יום שלם, הגם שלא עשה זאת בכוונה.

הוא הרגיש נורא ואיום, ואחר שקם מהרצפה, יצא בריצה מבית הכנסת מרוב בושה וצער שנגרמו על ידו. הוא התיישב בספסל מרוחק מבית הכנסת, כשהוא המום ומדוכא. שאר המתפללים הביטו בתדהמה אחד על השני ולא ידעו מה עושים כעת. משמייים הפילו לנו את ספר תורה, ואולי אין חפץ לה' בשמחה והריקודים שלנו ביום הקדוש הזה. אצל חלק מהקהל החל להתפתח ויכוח האם הם היו במעמד הנפילה וראו או לא, וממילא האם צריכים לצום או לתת צדקה.

לפתע, התעשת הגבאי החשוב ר' מרדכי פישמן הי"ו, ואמר לכולם "הסכיתו ושמעו, אם משמייים מראים לנו כי יש פגם במעשינו ולכן נפל ספר התורה, אדרבה, עלינו להתחזק יותר כעת בכבוד התורה ושמחתה, ולהרבות ולהוסיף בשירים והריקודים לכבודה של תורה, כמי שמראים שאנו אוהבים את תורתנו הקדושה ונשמח בה בכל מצב! הבה ונמשיך בשמחה ובריקודים", חתם ומיד תפס את ספר התורה שנפל והחל לקפוץ ולרקוד: "אשרינו, מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו... נשיש ונשמח בזאת התורה", כשהוא מנסה לסחוף את הקהל ולהשיב להם את רוח השמחה והאורה.

אך זה לא הצליח. הקהל עמד במקומו קפוא, שבור והמום, כשאינו מצליח לרקוד כלל. ראה זאת הגבאי ר' מרדכי פישמן וביקש שוב את רשות הדיבור: "אני מבין את גודל הצער והתדהמה שבגינה קשה לכם לרקוד ולשמוח, זה בסדר גמור. אך הקשיבו, הרי לקרוא בתורה עדיין לא קראנו, ומחוייבים אנו לקרוא את קריאת שמחת תורה. אם כן, ככפרה וכתשובה על מעשינו, בואו נראה לבורא עולם שאנו רוצים לחזור בתשובה ולפתוח דף חדש ע"י שנקרא את תחילת התורה: 'בראשית ברא א-לוקים את השמים ואת הארץ', דווקא מתוך אותו ספר תורה שנפל ארצה".

הקהל התחבר לדברים אלו של ר' מרדכי, וכולם נאספו מלאי רצון ותשוקה להתחיל בקריאת התורה ולקרא בספר החדש את תחילתה של התורה. בינתיים, יצאו כמה מהקהל החוצה וביקשו מהיהודי שהפיל את ספר התורה להיכנס פנימה ולהמשיך איתם בקריאת התורה. הוא מירר בבכי ולא יכל לזוז מהספסל, גם כשהם הציעו בפניו את ההצעה של הגבאי להתחיל התחלה חדשה ולפתוח את התורה עם אותו ספר התורה.

בלית ברירה, הוא נותר בחוץ והם החלו את הקריאה בתורה. והנה, כשהגיעה העת לעלות לתורה ולקרא בספר את התחלת התורה של בראשית, נעמד אחד המתפללים, בירך את הברכה שלפני העליה, הקהל ענה אמן, אך אז אירע דבר מופלא. בעל הקורא השתתק ולא החל בקריאה. כולם החלו לחשוש שוב והביטו לכל עבר: "מה קורה פה? מדוע לא קוראים בספר התורה את תחילת התורה בפרשת 'בראשית'? האם שוב יש בשורה לא טובה?".

בעל הקורא סימן בידיו לכל הקהל לבוא במהירות לראות את המחזה שנגלה לו בספר התורה. תוך שניות בודדות, הגיע כל הקהל סמוך לבעל הקורא, ואף אחד

הוא התיישב בספסל מרוחק מבית הכנסת, כשהוא המום ומדוכא. שאר המתפללים הביטו בתדהמה אחד על השני ולא ידעו מה עושים כעת. משמייים הפילו לנו את ספר תורה...

תורה! חסרות לו שני מילים ואינו נחשב עדיין ספר תורה. איננו צריכים לצום, ואין זה נחשב שנפל לנו ספר תורה!". אותו יהודי נדהם וסירב להאמין, עד שבא בעצמו לגלות את הפלא הגדול. מיד במוצאי החג התקשרו אל הסופר של ספר התורה ושאלוהו כיצד אירע הדבר הזה שחסרות שני מילים בספר התורה החדש שנרכש השנה. "זה לא יתכן", נזעק הסופר בבהלה, "עשינו לספר הזה 3 בדיקות ממוחשבות ועוד 2 בדיקות שלי אישית". לפתע, תפס הסופר את הראש וזכר: "כעת אני זוכר, הבעלים של ספר התורה ביקש ממני שאשאיר פסוק שלם ריק בסוף הספר, בכדי לכבד בכתיבת האותיות כמה אנשים מכובדים ובני משפחה, ובנוסף, הוא ביקש גם שאשאיר את שלושת המילים הראשונות של התורה: 'בראשית ברא א-לוקים' - ריקות, בכדי לכבד עוד כמה אנשים בכתיבת האותיות. וכשכתבנו את האותיות במעמד הכנסת ספר התורה, שכחנו למלא את המילים הראשונות של התורה, והכנסנו את הספר באופן שכזה אל בית הכנסת שלכם".

הקהל כולו עמד נדהם ונגרש מהמחזה - אותו יהודי שהפיל את הספר היה בצער ועצב, מפני שהוא חשב כי נגרם בגינו דבר קשה ומצער. אך התברר שהיפך הגמור, בורא עולם סיבב שהוא יפיל את ספר התורה הזה, בכדי לגלות לקהל שספר התורה הזה חסר, ודווקא בזכות כך, הם טיפלו בספר שיהפוך להיות כשר ע"י השלמת האותיות. (טוב להודות לה').

כמה הדברים נכונים לפרשת בראשית, שם מסופר שלאחר שהקב"ה לא שעה למנחתו של קין, ונפלו פניו של קין עוד בטרם הרג את הבל אחיו, אמר לו הקב"ה לקין, "לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ, הֲלוֹא אִם תֵּיטִיב שְׂאֵתְךָ...". אומר לו הקב"ה במילים אחרות, אמת הוא שלא קיבלתי את מנחתך, אמת הוא שהמצב שנקלעת אליו נראה לך לא נעים, אבל דע לך שזהו רצוני יתברך ולעליך לקבלו באהבה, ואם תיטיב לעשות זאת עוד תגיע אל הטוב האמיתי. קין כידוע נכשל ולא ראה את הטוב, אבל נסה אנחנו למצוא בכל דבר את הטוב בכדי להתעלות בעבודת ה'.

לע"נ
רבי אשר עמר
בן מרים ז"ל

לע"נ
אברהם אבהורן
בן גינינה ז"ל

לע"נ
רפאל פואה
בן רוזה ז"ל

לע"נ
בנימין בן טאוס
ז"ל

לע"נ
אסתר בת חנה
ז"ל

לע"נ
הרבנית חסיה
ליליאן בת
סוליקה ע"ה

לע"נ
עמנואל בן יקוט
ז"ל

רוצה, ואת השאר יתן לאשה.

נוצר וכזה גדול בין האשה לאותו שליח והם לא הגיעו לעמק השווה. לבסוף אמר לה השליח: "הבא ונלך אל הרב. הרי יש באמתחתי מסמך המעיד שאני יכול לקחת כמה שאני רוצה". הם הלכו אל הרב ששמע את הדברים ושאל את השליח: "מה בעצם הוא אמר לך?" השיב השליח לרב: "הוא נתן לי פתק המעיד שאני יכול לקחת כמה שאני רוצה". הרב בקש לעיין בפתק וקרא את תוכנו. לאחר מכן שאל את השליח: "אמור לי בבקשה, כמה רצית לתת לאשה וכמה חפצת לקחת לעצמך?" השיב לו השליח: "לאשה רציתי לתת עשרים דינרי זהב, ולקחת לעצמי תשע מאות ושמונים!"

השיב לו הרב: "אם כן, תשע מאות ושמונים תן לאשה ועשרים קח לעצמך!" השיב השליח בתקף: "מה פתאום, היה לא יהיה, עיניך רואות מה כתב לי בעלה". הרב קרא את הפתק בקול לעיני כל, ושם היה כתוב בזו הלשון: "לכבוד פלוני אלמוני... אני ממנה אותך שליח וכו'... מה שאתה רוצה תן לאשתי". אמר לו הרב: "האם אתה מבין מה כוננת במכתב שכתב לך? מה שאתה רוצה לעצמך - את זה תן לאשה, וכיון שאתה רוצה תשע מאות ושמונים, זה מה שמגיע לאשה. את השאר קח אתה". השליח הבין שאין לו ברירה ולקח לעצמו את אותם עשרים דינרים. הוא הפסיד את הכל וברוך ה' האשה זכתה לקחת את הסכום כמעט במלואו.

לענייננו, צריכים אנו לדעת שהיה מה שיצר הרע מנסה, להוריד מהאדם מצוות בשביל לקחת לעצמו. אנו צריכים להיות חכמים ולענות ליצר הרע: "כל מה שרצית להוריד ממני - אני לוקח לעצמי. איני מותר על שום קבלה". הרי מטרת היצר הרע היא להפיל את האדם ולמשוך אותו לצד האיש, אבל אדם שיש לו קצת מח בקדקדו, יודע שעל כל מצוה וקבלה קטנה, ועל כל למוד תורה וצדקה, הוא צובר לעצמו שכר וענג עצום. ואדם שמבין - יודע שאת כל הדברים האלו צריכים לחטוף. לכן עליו לומר ליצר הרע, מה שאתה רוצה - אני לוקח לעצמי, וכך האדם יכול להתעלות ולזכות גם לחיי העולם הזה וגם לחיי העולם הבא.

ברכת שבת שלום, הרב אברהם עטיה

קשה במיוחד. הוא כתב לאשתו שפרצה בעיר מחלה מדבקת ומסכנת מאד, וגם הוא נדבק באותה מחלה. הרופאים לא נתנו לו סכני להיות ואמר שונתרו לו כמה ימים לכל היותר. הוא המשיך וכתב שהוא יודע שאין לו סכני לחזור לארץ, אבל לפחות ישלח לה את מה שהרווח. למעשה הוא כתב שישלח לה אלף דינרי זהב, סכום ענקי ובעזרת ה' השליח גיע תוך כמה ימים. כך נפרד הבעל מאשתו.

בעודו במצב הקשה שנגזר עליו, הוא חפש שליח שיבקש את הכסף. הוא פגש אחד מה ידידים שהכיר בטורקיה, בקש ממנו טובה ואמר לו: "אתה יודע שלצערי אני במצב קשה, ולא אוכל לחזור לביתי. אני רוצה שתעשה לי טובה, סע לארץ ישראל ותן לאשתי את הסכום שהרווחתי". השיב לו הידיד: "לנסע במיוחד זה לא פשוט, לא אעשה זאת בחנם". שאל אותו האדם החולה: "כמה אתה רוצה? אני מוכן לתת לך עשרה דינרים", סכום מכבד מאד. אבל אותו ידיד השיב: "מה פתאום, בשביל עשרה דינרים ודאי שלא אצא למסע ארוך כזה". "אתן לך חמשים דינרים", ושוב הוא סרב. "מאה דינרי זהב!" ושוב סרב. וגם במאותם ושלש מאות דינרים הוא המשיך לסרב. באומרו שרק הנסיעה לכל כוון תעלה כסף רב, והוא לא מוכן לעשות כן בשום פנים ואופן.

אותו אדם חולה הבין שיש לו עסק עם אדם לא ישר ולא הגון, ולכן אמר לו: "כמה שאתה רוצה מתוך הסכום הזה - תקח, ואת השאר תתן לאשתי". אותו ידיד שמח לשמע הדברים ובקש שיכתב לו את הדברים שחור על גבי לבן, שהוא יכול לקחת מה שהוא רוצה. אכן הוא נסח לו את הדברים על מכתב, מסר לו את המכתב עם אותם אלף דינרי זהב ואותו שליח יצא לדרך.

השליח נכנס לעיר והגיע לבית האשה. דפק על הדלת ואמר לה: "לגבי מצב בעלך לא נתן לדעת, יתכן שהוא כבר נפטר ה' ירחם, או שעתיד למות בימים הקרובים, אבל הוא הביא לי סכום כסף ובקש ממני לתת לך אותו". שאלה האשה: "כמה הוא הביא לך?" ואותו שליח השיב: "אלף דינרי זהב". מיד בקשה האשה את הכסף והשליח השיב: "מה פתאום, אתן לך כמה שאני רוצה". וכאשר האשה התעקשה בתקף לקבל את כל הכסף בטענה שהוא שידך לה, אמר לה השליח שבעלה הבטיח לו שהוא יכול לקחת כמה שהוא

אחרית הימים

המלחמה האחרונה (י') - העולם מתגבש וגדנו

ערב ראש השנה תשפ"ו, התכנסו נציגי אומות העולם בניו-יורק, והכריזו רשמית שהם מכירים במדינה הפלסטינית. מי שהוביל וזים את ההליך, היה הליצן הצרפתי מקרון, נשיא בירת האסלאם האירופאית. מי שמכיר מעט היסטוריה, יראה שמשנת 1988 למניינם יעד ימינו, הכירו יותר מ-80 אחוז (!) מהעולם במושג הזה הנקרא "פלסטיין". ההכרה, כמובן, באה כתוצאה ממנוע אירופאי צבוע ל"שלום בעולם", "שתי מדינות לשני עמים", "פתרון לסכסוך הישראלי-פלסטיני" רב שנים שבכך גיע לקצו.

טוב בצרפת לא ארע שביעי באוקטובר, באוסטרליה כמובן שאין פיגועי התאבדות, ובריטניה המנומסת והשלווה השוכנת לה על תעלת 'למאנש' כמובן שלא דואגת לשלום חטופיה הנמצאים בשבי, כי הם אינם בשבי. אירופה על מי מנוחות, צופה לה באירועים המתרחשים בארץ הדמים של המזרח התיכון, ושופטת כיצד עלינו להתנהג. וכמובן אנטוניו גוטש, מזכ"ל החיזבאללה... סליחה, האו"ם, שבמו עיניו ראה 47 דקות של זוועות מהשביעי באוקטובר, לא בוחל בשום אמצעי לגנות... את הנטבחים. ושוב - הכל במסווה של: "רצח העם הפלסטיני", "הרעבה", "פשעים נגד האנושות".

הפלא המדהים הוא, שהלא לכאורה השביעי באוקטובר היה אמור לגרום לתוצאות חיוביות של התאגדות כלל עולמית נגד הרוצחים השפלים, תמיכה כללית בישראל, גינוי חריף לטרור מכל האומות, הטלת סנקציות על ארגוני הטרור בכל העולם כולו, עמידה לצידו בכל המישורים, ולכל זה מצורף תיעוד חמאסי מוסרט שלא ניתן להתכחש לו, ובמקום זאת התמונה אחרת לגמרי - מאז פרוץ המלחמה, רף האנטישמיות בעולם עלה ב-235% בעולם כולו, 19 מדינות נוספות הכירו במדינה הפלסטינית, אמברגו נשק על ישראל, סנקציות נגד מתיישי השומרון, צווי מעצר נגד בכירים בישראל, מה קורה פה? ניחא יש כאן נקמה גרידא, אבל כולי עלמא יודעים שיש 48 חטופים בשבי, וכי לחינם ישראל נלחמת!?

מדינות (בירוק)
שהכירו במדינה
פלסטינית (ויקיפדיה)

**ובגמרא (ב"ב י:):
"רבי אליעזר המודעי
אומר... 'וחסד לאומים'
חטאת' - כל צדקה
וחסד שעכו"ם עושין
חטא הוא להן שאין
עושין אלא לחורף
אותנו בו"**

הרב עמרם טובי הי"ד

להזמנת הרצאות ליכוי הרבים - חייגו 053-3156363

לשמיעת השיעורים בקול הלשון - חייגו 03-6171111, הקישו *7 ואז 956363

ישמח לב מבקשי ה'

HIGH M 058.3249088

יום א טבא לרבנן

הופיע הספר
שרבים חיכו לו

פניני בית לוי - חלק ב'
על המועדים ופרשיות השבוע

ניתן
להשיג גם את
חלק א' -
התקשרו
אלינו

ועכשיו! זמין ברשת
החנויות המובחרות - יפה נוף!

וורטים נדירים • מהלכים מאלפים • סיפורים מחזקים
הספר שכבש בשיחותיו רבנים ודרשנים רבים!

משיחותיו של

הרה"ג **אברהם עטייה** שליט"א
רב קהילת בית לוי בבית וגן

הספר ערוך בשפה השווה לכל נפש,
אברכים ובעלי בתים, מגידי שיעורים ועוד

יפה נוף
פרקים

ניתן להשיג אצל המחבר: 0585664447 | 0586664447 | 029664455
אצל אורי: 0505340701 | במייל ravattia@gmail.com | בבית הכנסת בית לוי רח' יוסף חכמי 48

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות של "יפה נוף" ברחבי הארץ

YEFE.CO.IL // 1-599-581-581 // משלוחים בכל רחבי הארץ

לתרומה לעלון לדיכוי הרבים, וכן להקדשות לרפואה להצלחה ולע"נ: 02-9664455
לקבלת העלון למייל ולכל נושאי העלון, יש לשלוח מייל לכתובת: ALON.BEITLEVY@GMAIL.COM